

Cinler Hakkında

Kaynak: Tam İlmihâl Se'âdet-i Ebediyye

53 — CİN HAKKINDA BİLGİ

Aşağıdaki yazı, Osmânî pâdişâhlarının otuzaltıncısı, sonuncusu, sultân Muhammed Vahîdeddîn hân “rahmetullahi teâlâ aleyh” zemânında, medresetülmütehassısînde tesavvuf müderrisi olan seyyid Abdülhakîm efendinin “rahmetullahi aleyh” (Keşkûl) ismindeki kitâbından alındı. Keşkûl basılmamıştır.

Cin var mı, diye soranlara, acele cevâb vermek îcâb eder. Çünkü, Cinnin var olmasında şübhe etmek, pek tehlikelidir. Cevâb olarak, islâm âlimlerinin sağlam kitâblarından çıkardığım, aşağıdaki bilgileri, dikkatle ve insâf ile okumak ve doğru düşünerek, anlamak lâzımdır.

Cin, cinnet, cinân, Cennet, cenân ve cenîn gibi C ve N harflerinden meydâna gelen kelimeler (örtülü) demektir. Cennet denilen yer, meyveler, çiçekler, kokular ile örtülü olduğundan, bu ism verilmiştir. Delilere, mecnûn denilmesi de, aklının örtülü olduğu içindir. Geceye (Cünn-i leyl) denir. Çünkü, karanlık, gün ışığını örtmüştür. Cin denilen mahlûklar da, gözümüzden örtülü olduğu için, cin denilmiştir. Cin kelimesi, Cinnî isminin cem'idir. Cin, cinnîler demektir. Peri, fârisîde, cin demektir.

Mahlûklar, görülen, görülmiyen diye iki kısımdır. Ayrıca, mekânsız, madde olmıyan mahlûklar da vardır. İmâm-ı Mâverdî diyor ki, (Cin, dört ana maddeden yapılmıştır: Su, toprak maddeleri, havadaki gazlar ve ateş. Bunlardan ateş; alev, ışık ve dumandır. Mâric denilen, alev kısmından yaratılan cinnîlerin mü'minleri, kâfirleri, fâsıkları vardır). Bugünkü fen bilgimize göre, bu dört ana madde, yüzbeş elementden (basît cisimden) meydâna gelmektedir. Şu hâlde bütün mahlûklar, elementlerden yapılmış olup, enerji (kudret) taşırlar. Normal fizik şartlarında, katı ve sıvı (mâyı') hâlinde bulunan varlıkları ve renkli gazları görebildiğimiz için bunlardan yapılmış cisimler görünür. Meselâ insanda katı maddeler ve su çok (yüzde yetmişden fazla) bulunduğundan, insan görünür. Otlar ve bütün hayvanlar da böyledir.

Cinnîler, havadan ve nârdan [ya'nî ateşden] meydâna gelmiştir. [Ateşin alev kısmı görünmez, içindeki katı zerrelere, sıcakta ışıklandığı için, parlak görünür.] Bunun için, cin de görünmez.

Alev iki kısımdır: Biri zulmânî [görünmiyen], ikincisi nûrânî [bu da görünmez]. Zulmânî olandan cin, nûrânî olandan ise melekler yaratılmışdır. İnsanlar, toprak maddelerinden yaratıldığı hâlde, Allahü teâlâ, bu maddeleri organik ve organize hâle, et ve kemiğe çevirdiği gibi, meleklerde ve cinde alev şekli değişerek, onlara mahsûs latîf, her şekle dönebilen bir hâle gelmiştir.

Cinnin ta'rîfi şöyledir: Cin ya'nî peri, ateşin alev kısmından yapılmış cisimler olup, her şekle girebilirler.

Melekler ise, nûrânî cisimlerdir. Muhtelif şekllere girebilirler. Melek ile cin, yaratılış bakımından birbirine yakındır. Melekler, muhteremdir, kıymetlidir. Cin, hakîrdir, kıymetsizdir. Melekde, nûr [ışık] kısmı, cinde ise, alev maddesi fazladır. Elbette nûr, zulmetden efdaldır. Meleklerin, cinnîlere yakınlığı, insanın hayvana yakınlığı gibidir. İnsanların üstün olanları, melekten kıymetli, cin de hayvandan kıymetlidir.

İslâm âlimlerinin çoğu, meleklerle cism dedi. Doğrusu da öyledir.

Meleklerin varlığına inanmıyan kâfir olur. Cism olduklarına inanmıyan kâfir olmaz, bid'at sâhibi olur.

Cinnin varlığına da inanmıyan kâfir olur. Eski felsefecilerden bir kısmı, Kaderiyye [ya'nî mu'tezile] fırkasının çoğu ve zındıklar, Cin ve şeytânlara inanmadı. Cin, zekî, dâhî insan demektir. Şeytânlar da, kötü kimseler demektir dediler. Din kitâblarını okumıyan ve islâm âlimlerinin sözlerini bilmıyen, elbette inanmaz.

Fekat, Kur'ân-ı kerîmde açıkça bildirildiği hâlde ve islâm büyüklerinin kitâbları dolu olduğu hâlde, Kaderiyye fırkasının inanmaması, şaşılacak şeydir. Çünkü bunlar, Kur'ân-ı kerîme uyduklarını söylüyor. Demek ki, bu kadar uymaktadırlar. Hâlbuki, Cinnin var olması, akla uymıyan birşey değildir. Ya'nî aklın red edeceği birşey değildir. Çünkü, Allahü teâlânın kudretinin yapamayacağı birşey değildir. Bugün fen adamları, akl ve din sâhibleri, aklın imkânsız demediği şeyleri red etmiyor. Kur'ân-ı kerîmde bildirilen şeylere, kelimenin açık ve meşhûr ma'nâlarını vermek lâzımdır. Şeyh-i ekber [Muhyiddîn-i Arabî] "kuddise sirruh", Cinnin var olduğunu, şu âyet-i kerîmeler ile gösteriyor:

1 — Zâriyât sûresinin ellialtıncı âyetinde meâlen, (İnsanları ve Cinnîleri ancak, beni bilip itâ'at, ibâdet etmeleri için yarattım) buyruluyor.

2 — Errahmân sûresi, yetmişdördüncü âyetinde, Cinnin Cennete gireceği bildiriliyor.

3 — Errahmân sûresinin otuzbirinci âyetinde (Sekalân) buyuruyor ki, (Ey insanlar ve cinnîler!) demektir. Resûl-i sekaleyn, müftîyüssekalayn, gavsüssekalayn [ya'nî, insanların ve cinnin Peygamberi, müftîsi, velîsi] gibi isimler de, cinnin varlığını göstermektedir.

Kitâblı kâfirlerin hepsi, ateşe tapanlar, puta tapanlar, budistler, müşrikler ve Yunan felesoflarının çoğu ve tesavvuf büyükleri cinnin var olduğuna inanıyor. Süleymân aleyhisselâmın vak'ası da, cinnin varlığını göstermektedir.

Cinnîleri anlatan âyet-i kerîmelere, aklarına göre, başka ma'nâ verenler mürted olur. (Milel-nihal) kitâbında ve imâm-ı Muhammed Birgivînin "rahmetullahi aleyh" yazdığı (Tarîkat-i Muhammediyye) kitâbındaki fetvâ ve (Akâ'id-i Nesefî) şerhindeki açıklama, mürted olacaklarını bildirmektedir. Fetvâ şudur:

(Kur'ân-ı kerîmin âyetlerine, kelimelerin açık, meşhûr ma'nâları verilir. Bu ma'nâları değişdirerek, bâtînîlere [İsmâ'îlîlere] uyanlar kâfir olur).

Kul-e'ûzü birabbinnâs sûresi ve Cin sûresi, cinnin varlığını açıkca haber vermektedir.

[Bilgileri noksân ba'zı kimselerin, cinnîleri hayâl (illüzyon) sanarak, yok demeleri kıymetsizdir. Korkudan, göz önünde hâsil olan hayâller, elbette yoktur. Fekat, bu hayâlleri cin sanmak, cinden haberi olmamak demektir. Birşeye yok diyebilmek için, o şeyi tanımak, kavramak lâzımdır. Tanımadan yok demek, çocukca lâf olur. Bu gibilere, ilm adamı demek, yersiz olur. Bütün Peygamberlerin haber verdiği ve hele, Peygamberlerin en üstününün "aleyhi ve aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" çeşidli zemânlarda haber verdiği bir bilgiye, akla, tecribeye dayanmadan, zan yolu ile, çala kalem yok demek, ilm adamına yakışır bir şey değildir. Cinne, meleklere, Cennete, Cehenneme hattâ Allahü teâlâyâ inanmıyanların biricik sözleri, (Kim gitmiş, kim görmüş. Var olsalardı görürdük. Görülmiyen şeye inanmak, abdallık olur) demeleridir. Gözün akla değil, aklın göze bağlı olması lâzım sanıyorlar. Hâlbuki akl, duyu organları üstünde bir kuvvettir ve his edilen şeylerin doğrusunu, yanlışını ayıran bir hâkimdir. İnsanlar, göze tâbi' olsaydı, insanlık şerefi, gözün kuvveti ile ölçülseydi, kedi, köpek ve fârenin insandan dahâ şerefli, dahâ kıymetli olması lâzım gelirdi. Çünkü, bu hayvanlar, karanlıkta da görüyor, insan ise göremiyor. O hâlde, göremediğine inanmak istemiyen kimse, insanlığı, hayvandan aşağı düşürmektedir. Demek ki, his organlarımız, aklın uşakları, âletleridir. Kumandan, hâkim, akldır. Akl, görünmiyen, duyulmiyan şeyleri red etmediği gibi, yokluğu isbât edilemiyen ve anlaşılamiyan şeylere de yok demez. Bunlara yok demek, akla uygun bir söz olmaz].

Cinnin varlığı, dînin açıkca bildirdiği birşey olduğundan, inanmıyan müslimânlıktan çıkar, hiçbir ibâdeti kabûl olmaz.

Cinnin insanlara zarar verdikleri, yardım ettikleri, insanları isteklerine kavuşdurdukları, çeşidli zemânlarda, birçok müslimân ve kâfirler tarafından görülmüş ve haber verilmiştir.

Buna karşılık, inanmıyanlar, pek azdır. Ya'nî yalnız felesof taklîdcileri ve tıp diploması alan birkaç kimsedir. Eski tecribeli doktorlar ve şimdi, tıbbî zevk edinip ihtisâs kazananların çoğu, yok deyip geçemiyor, müslimânlara uyuyorlar. İslâm âleminin en büyük doktoru olan İbni Sînâ, Yunan felesoflarının te'sîri altında kalıp, islâmiyyetden bir nasîb alamadığı hâlde, (Kanûn) isimindeki kitâbında, Sar'a hastalığını anlatırken, Cinden bahs etmektedir. Meselâ diyor ki, (Hastalıklara birçok maddeler sebep olduğu gibi, cinnin hâsıl ettiği hastalıklar da vardır ve meşhûrdur).

[Cin hakkında bilgi, her Peygamberin kitâbında vardı. Süleymân aleyhisselâmın emri ile iş görürlerdi. İdrîs "aleyhisselâm" diri olarak Cennete çıkarılınca, onu çok sevenler, ayrılık acısına dayanamadı. Resmini yapıp seyr eyledi. Dahâ sonra gelenler, bu resimleri tanrı sandı. Çeşidli heykeller de yapıp tapıldı. Böylece putperestlik meydâna çıktı. Peygamberimizden "sallallahü aleyhi ve sellem" bin sene önce, Hicazdaki Huzâ'a hükûmetinin reîsi olan Amr bin Luhay, puta tapınmak dînini Şâmdan Mekkeye getirdi. Putlara tapanlar, putlardan ses işitirdi. Cin, putun, ya'nî heykelin içine girip söylerdi. Peygamberimizin "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" dünyâyâ teşrîf ettiği, islâmiyyetin başladığı, birçok putlardan işitilmişti. Bu sözlerle, çok kimselerin müslimân olduğu, (Mir'ât-i Mekke) târîh kitâbında uzun yazılıdır. Şeytânlar, diri insanın içine de girer. İnsanın his ve hareket sinirlerine te'sîr ederek, hareket ve ses hâsıl ederler. İnsanın, bu kendi söz ve hareketinden haberi olmaz. Böylece vaktile Romada ve Peştede, son zemânlarda Adanada konuşan çocuk ve hastalar görülmüşdür. Bunları konuşduran cin, uzak memleketlerdeki veyâ eski zemânlardaki şeyleri söylediklerinden, ba'zı kimseler, bu çocukların iki rûhlu olduğunu veyâ başka insanın rûhunu taşıdığını, ya'nî tenâsüh sanmışdır. Böyle zan etmenin yanlış olduğunu, dînimiz açıkca bildirmektedir. Eskiden kâhinler, cinnîlerden ba'zı şeyler işiterek falcılık yapardı. Bunun için, puta tapanlar, cinnin varlığına inanır ve cinden korkardı. Cinnin var olduğunu, müslimânlar, putperestlerden işiterek öğrenmedi. Kur'ân-ı kerîmden ve Muhammed aleyhisselâmdan öğrendi. Müslimânlar, puta tapanlar gibi, cinden korkmaz. Muhâfaza melekleri, insanları cinden koruduğu gibi, âyet-i kerîme ve düâ okuyup, Allahü teâlâyâ sığınanlara da birşey yapamazlar].

İnsanlar, ilk olarak, topraktan yaratıldığı gibi, cin de, alevden yaratıldı. Cin de, erkek ve dişi olur. Evlenmeleri, evleri, yimeleri, içmeleri, üremeleri, ölmeleri hakkında ve Muhammed aleyhisselâmın onlara da Peygamber olduğu, Kur'ân-ı kerîmi dinledikleri, Mekke-i mükerremede ve Medîne-i münevverede toplandıkları ve Resûl-i ekremın "sallallahü aleyhi ve sellem" onlara Kur'ân-ı kerîm okuduğu, ibâdet etdikleri, sadaka verdikleri, iyi işlerine sevâb verildiği, cin kâfirlerinin Cehenneme gireceği, mü'minlerinin Cennete gireceği ve Cennetde Allahü teâlâyı görecekleri, Cinnin arkasında nemâz kılanın nemâzının sahîh olup olmayacağı, Cum'a ve cemâ'atler onlar ile de olup olmayacağı ve nemâz kılanın önünden geçmeleri câiz olduğu, çeşidli kitâblarda yazılıdır. İnsanın cin ile evlenmesinin câiz olduğu, cinnin insan kadınına te'arruz edince gusl abdesti lâzım olduğu, cin ile insan arasında hâsıl olan çocuğun nasıl olacağı [Belkıs gibi], Cinnin kesdiği hayvanın yimesi câiz olduğunu, cinnîlerin insan âlimlerine sül sorup fetvâ aldıklarını, insanlara va'z etmelerini, insanlara şi'r söyleyip insanların işitmesini, insanlara, hastalık tedâvîsi, ilâc öğretdiklerini, insandan korktuklarını, insanlara itâ'at etdiklerini bildiren, âlimlerimizin çeşidli yazıları vardır.

Kaynak: www.dinimizislam.com

Sual: Cinlere, **illüzyon** diyenler var, doğru mudur?

CEVAP

Bazı kimselerin, cinleri **hayal** (illüzyon) sanarak, yok demeleri yanlıştır. Korkudan, göz önünde hasıl olan hayaller, elbette yoktur. Fakat, bu hayalleri cin sanmak, cinden haberi olmamak demektir. Bir şeye yok diyebilmek için, o şeyi tanımak gerekir. Tanımadan yok demek, çocukça laf olur. Bu gibilere, ilim adamı demek, yersiz olur. Bütün Peygamberlerin haber verdiği ve hele, Peygamber efendimizin çeşitli zamanlarda haber verdiği bir bilgiye, akla, tecrübeye dayanmadan, zan yolu ile, çala kalem yok demek, ilim adamına yakışır bir şey değildir.

Cinlere, meleklerle, Cennete, Cehenneme inanmayanlar, (Kim gitmiş, kim görmüş? Var olsalardı görürdük. Görülmeyen şeye inanılmaz) diyorlar. Gözü akla değil, akılı göze bağlı sanıyorlar. Halbuki akıl, duyu organları üstünde bir kuvvettir ve hissedilen şeylerin doğrusunu, yanlışını ayıran bir hakimdir. İnsanlar, göze tâbi olsaydı, insanlık şerefi, gözün kuvveti ile ölçülseydi, kedi, köpek ve farenin insandan daha şerefli olması gerekirdi. Çünkü, bu hayvanlar, karanlıkta da görüyor, insan ise göremiyor. O halde, göremediğine inanmak istemeyen kimse, insanlığı, hayvandan aşağı düşürmektedir. Demek ki, his organlarımız, aklın aletleridir. Hakim, kumandan akıldır. Akıl, görünmeyen,

duyulmayan şeyleri reddetmediği gibi, yokluğu ispat edilemeyen ve anlaşılabilen şeylere de yok demez. Bunlara yok demek, akla uygun olmaz. **(Seadet-i Ebediyye)**

Cinlerin yaradılışı

Normal akla sahip bir kimse, kâinattaki muazzam nizamı incelediğinde, bunun kendiliğinden olmadığını anlar. (Dünya kendi kendine muntazam bir şekilde nasıl asırlardan beri dönebilir. Elbette döndüren bir yaratıcı vardır) der. **Yaratıcıya inanan da Onun bildirdiklerine inanır.** Çünkü cinleri, şeytanları inkâr etmek, Allahü teâlâyı inkâr etmek demektir. Bunun için akı, fenni, göze tâbi kılmamalı, aksine gözü akla tâbi kılmalıdır! Akıl da tek başına hakkı bulamaz.

Akıl göz gibi, İslamiyet de ışık gibidir. Yani aklın doğru karar verebilmesi için İslamiyet ışığına ihtiyacı vardır. İslamiyet ışığı da bunların var olduğunu bildiriyor. Her şeyi yoktan yaratan Allahü teâlâ, **(İnsan ve cinleri ancak, beni tanımaları, ibadet etmeleri için yarattım)** buyuruyor. **(Zariyat 56)**

Nur-ül-islam kitabında diyor ki:

Cinlerin ilk babası Can'dır. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Canı da daha önce, zehirli, dumansız ateşten yarattık.) [Hicr 27]

Şeytanlar, iblisin zürriyetindedir. İblis de cin taifesindedir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İblis cinlerdendi.) [Kehf 50]

Cin suresinin ilk âyetlerinde, cinlerden iman edenlerin de olduğu bildirilmektedir.

Nas suresinde cinlerden insanlara zarar verenlerin bulunduğu, zararlarından Allah'a sığınılması bildirilmektedir. Bu bakımdan cinleri inkâr edip, onların insanlara zarar verdiğini inkâr eden kâfir olur. Süleyman aleyhisselamın cinlerden de düzenli askerleri olduğu Kur'an-ı kerimde bildirilmiştir. **(Neml 17)**

Cehennem, cin ve insanlarla doldurulacaktır. **(Secde 13)** Cinlerin, mümin ve kâfir olanları vardır.

Kur'an-ı kerimde cin ile ilgili daha birçok âyet-i kerime vardır. Hadis-i şerifte cinlerden korunmak için dualar bildirilmiştir. Göz ile görmediğini inkâr etmek, akla da, ilme de aykırıdır.

Cinleri inkâr etmek, Allahü teâlâyı inkâr etmektir. Bunun için akı, fenni, göze tâbi kılmamalıdır! Aksine gözü, akla tâbi kılmalıdır! Akıl da tek başına hakkı bulamaz. Akıl göz gibi, İslamiyet de ışık gibidir. Yani aklın doğru karar verebilmesi için İslamiyet ışığına ihtiyacı vardır.

Cin ve Şeytan

Sual: Şeytan tek midir, çok mudur? Şeytanlar, cinler gibi mi çoğalır? Cin de insana musallat olur mu? Cin ile şeytan arasındaki fark nedir?

CEVAP

İblis, cin taifesindedir. **Şeytan**, sapıtan, doğru yoldan ayıran demektir. Bunun için **İblis**in çocuklarına **şeytan** denmiştir. Kur'an-ı kerimde şeytanların çok olduğu bildirilmektedir. (**İsraf edenler, şeytanların kardeşleridir**) buyuruluyor. (**İsra 27**)

Şeytan ile cin arasında az fark vardır. Şeytanlar da, cin gibi ateş ile havadan yaratılmıştır. İlk insan topraktan yaratıldığı halde, toprak değil, et, kemiktir. Cin de ateş ve havadan yaratıldığı halde, ateş ve hava değildir. Cin ve şeytanlar, en ufak yerlerden geçerler, insanın içine girerler. Şeytanın vesvesesinden kurtulmak için, dine uymak gerekir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(İblis, şeytanlarına der ki, "Et, kadın ve içki ile insanları aldatmaya çalışın! Bunlardan daha tesirlisi yoktur.") [Deylemi]

Fazla et yemenin zararlı olduğu bu hadis-i şeriften de anlaşılmaktadır.

Cin ile evlenmek, Şafii mezhebinde caiz, Hanefi'de caiz değildir. Cinnin çoğalması gaz [hava] ile olur. Bundan dolayı, cin ile evlenmek, hakiki evlenmek değildir. Cinden, cin ile uğraşanlardan uzak durmak gerekir.

Her insanın yanında en az kâfir bir cin, bir şeytan bulunur. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Her müslümana yüz altmış melek vekildir. Eğer insan bir an yalnız başına bırakılsaydı, şeytanlar ona taarruz ederlerdi.) [Taberani]

Şeytan ve Melek

Sual: Şeytan, melek değil miydi?

CEVAP

İblis, meleklerle hocalık etmiş ise de, melek değil, cin taifesinden olduğu din kitaplarında yazılıdır.

Cinlerle görüşmek ve cinci hocalara gitmek

Sual: Cinlerle ve cincilerle görüşüp, onlardan faydalı bilgiler öğrenilebilir mi?

CEVAP

Hayır. Cinci hocalara da gitmemeli. Muhyiddin-i Arabi hazretleri buyuruyor ki: Hiçbir insan, cinden Allahü teâlâyâ ait bir bilgi edinemez, çünkü cinlerin din bilgileri pek azdır. Onlardan dünya bilgileri edineceğini sanan kimse de aldanır, çünkü faydasız şeyle vakit geçirmeye sebep olur. Onlarla tanışan, kibirli olur. **(Fütuhat)**

Seyyid Abdülhakîm Arvâsî hazretleri de buyuruyor ki: İnsanın cinle tanışması, arkadaş olması zararlıdır. Onlarla konuşmak, fâsıkla arkadaşlık etmek gibidir. Onlarla tanışan, fayda görmez. Cinle tanışmaya özenmemeli, evliya-i kiramın ruhaniyetlerinden faydalanmaya çalışmalıdır. **(Keşkül risalesi)**

Evliya zatları tanımak, sevmek ve onlar tarafından sevilme büyük nimettir.